

seniorencontactmagazine

Tuut mit ziepnaat





Markt 7 • 6063 AC VLODROP

tel.: (0475) 40 13 48 - fax: (0475) 40 04 85

Colofon

Seniorenvereniging Vlodrop
www.seniorenvlodrop.nl

K.v.K Noord- en Midden-Limburg nr.:
401.76794
Rabobank Roermond e.o.
1546 07 827

Voorzitter

Will Willemsen

Secretaris

Riny Mulders-Maessen

Penningmeester

John Biermans

Bestuursleden

Marjon van der Beek-Heiligers

Betsy Willems-Janssen

Vacature thema-activiteiten

Activiteitencommissie

Marjon v.d. Beek-Heiligers (voorzitter)

John Coenen

Lies Goldsmits-van Landeghem

Berry Kristus

Har en Mieke Pustjens

Paula

Toos v.d. Weijer-Bergh

Ed Nieboer

Tuut mit Ziepnaat

Redactie

John Coenen

Björn Maessen

Frank Clevers

Redactieadres

Boomgaardstraat 19

6063 AG Vlodrop

e-mail: b.maessen@hetnet.nl

Van de bestuurstafel

Op het moment dat u deze Tuut mit Ziepnaat leest, zit de vakantie voor de meesten van ons er weer op. Wij hopen dat u een fijne vakantie heeft gehad en niet teveel overlast van extreme hitte of noodweer. We kijken terug op de eerste helft van het verenigingsjaar. Behalve de wekelijkse activiteiten, kaartavonden en linedance CD avonden, die overwegend goed bezocht zijn, hadden we een mooie Paasviering. De Algemene Ledenvergadering was anders van opzet doordat we eerst een thema behandeld hebben. Als bestuur hebben we u verantwoording afgelegd over het afgelopen jaar en een aantal zaken voorgelegd. Onder andere de verhoging van de jaarcontributie van € 7,50 naar € 9,- per jaar met ingang van 1 januari 2011. De ledenvergadering was akkoord. Naar aanleiding van de vraag van meerdere leden 'wat er gebeurt met het geld dat door leden gedoneerd wordt bij gelegenheid van een verjaardag of andere feestelijkheid', heeft het bestuur beraadslaagd. Het bestuur is van mening dat degene die de donatie doet ook bepaalt of het geld besteed wordt voor een traktatie of ten gunste komt van de kas. De contactpersoon van de activiteit draagt er zorg voor dat aan de wens van het lid wordt voldaan. Ook riepen we u op u aan te melden als vrijwilliger voor het verrichten van hand en spandiensten voor de vereniging. U kunt zich nog steeds aanmelden bij een van de bestuursleden.

De tweede helft van ons seizoen staat voor de deur. Ook hier staan weer een aantal leuke activiteiten op het programma. Natuurlijk de gebruikelijke wekelijkse activiteiten, de kaartavonden en de linedance CD avonden. Op vrijdag

1 oktober 2010 is de "Landelijke Dag van de Senioren". In samenwerking met de senioren- en ouderenverenigingen van Roerdalen organiseren we een gezellige middag in Zaal Roerzicht. Verder is het de bedoeling dat we op woensdag 27 oktober 2010 een uitstapje gaan maken. Op vrijdag 26 november 2010 is in Zaal Roerzicht onze jaarlijkse ledencontactavond en we vieren dan tevens het feit dat onze vereniging 45 jaar bestaat. Op dinsdag 21 december 2010 is onze Kerstviering die we net als vorig jaar weer sfeervol willen invullen.

Wij wensen u een fijn najaar toe met veel deelname aan onze activiteiten.

Het bestuur.

Overzicht Activiteiten najaar 2010

Wekelijkse activiteiten

Maandag	Linedance	Zaal Roerzicht	20.00 uur
Dinsdag	Gymnastiek	De Blokhut	10.15 uur
Dinsdag	Soosmiddag/kaarten	Zaal Roerzicht	14.00 uur
Woensdag	Jeu de boules	De Blokhut	14.00 uur
Donderdag	Volksdans	De Blokhut	13.30 uur
Vrijdag	Spelleninloop: Bij voldoende belangstelling	De Blokhut	14.00 uur

Kaarten

Donderdag	23-09-2010	De Blokhut	19.30 uur
Donderdag	21-10-2010	De Blokhut	19.30 uur
Donderdag	18-11-2010	De Blokhut	19.30 uur
Woensdag	22-12-2010	De Blokhut	19.30 uur

Linedance CD avond

Zaterdag	11-09-2010	Zaal Roerzicht	20.00 uur
Zaterdag	06-11-2010	Zaal Roerzicht	20.00 uur

Vergaderingen contactpersonen

Donderdag	16-09-2010	De Tram	20.00 uur
Donderdag	11-11-2010	De Blokhut	20.00 uur

Vergaderingen bestuur

Dinsdag	14-09-2010	De Tram	19.30 uur
Dinsdag	16-11-2010	De Tram	19.30 uur

Overige activiteiten

Dag van de senior	Vrijdag	01-10-2010	Zaal Roerzicht	14.00 uur
Uitstapje	Woensdag	27-10-2010	Info volgt nog	Hele dag
Ledencontactavond	Vrijdag	26-11-2010	Zaal Roerzicht	18.00 uur
Kerstviering	Dinsdag	21-12-2010	Zaal Roerzicht	14.00 uur

EEN VRAAG AAN DE OUDERENADVISEUR

In deze uitgave van "Tuut mit Ziepnaat" stellen wij de volgende vraag aan de ouderenadviseur:

"Kan ik mij - uit voorzorg - laten plaatsen op de wachtlijst van een verzorgingshuis of aanleunwoning?"

Alvorens een antwoord te geven op deze vraag, is wat meer informatie nodig over dit onderwerp. Wie wil gaan wonen in een verzorgingshuis, dient in het bezit te zijn van een indicatie van het Centrum Indicatiestelling Zorg (C.I.Z.). Dit wil zeggen dat het C.I.Z. een onafhankelijk oordeel zal moeten geven over het feit of je daadwerkelijk de zorg mag ontvangen, zoals deze in een verzorgingshuis wordt geboden. Het C.I.Z. geeft eenzelfde soort oordeel af als je bijvoorbeeld thuis persoonlijke verzorging of dagopvang wilt ontvangen. Als het C.I.Z., afhankelijk van je gezondheidstoestand, beoordeelt ("indiceert") dat je daadwerkelijk deze zorg in een verzorgingshuis mag ontvangen, kun je aangeven in welk verzorgingshuis je graag zou willen gaan wonen. Dit kan bijvoorbeeld zorgcentrum "Bosscherhof" in Herkenbosch zijn of "Bergh" in St. Odiliënberg. Maar als je enige kind bijvoorbeeld in Utrecht woont, kun je er ook voor kiezen om op de wachtlijst geplaatst te worden voor een verzorgingshuis in die stad.

Verhuizen naar verzorgingshuis

Wanneer het C.I.Z. beoordeelt dat je dus daadwerkelijk zorg in een verzorgingshuis mag ontvangen, betekent dit ook dat je hier in principe per direct voor in aanmerking zult komen. Wanneer er geen wachtlijst bestaat voor het verzorgingshuis naar keuze, kun je hier zo snel mogelijk naar verhuizen. Bestaat er wel een wachtlijst, dan moet je wachten tot je aan de beurt bent om een kamer in gebruik te mogen nemen. Niemand kan zich dus "uit voorzorg" laten plaatsen op de wachtlijst van een verzorgingshuis. Als je wél een indicatie hiervoor ontvangt, is je gezondheidstoestand van dien aard dat je in principe zo snel mogelijk hiernaar zult kunnen verhuizen, mits hier plaats is. Als je géén indicatie hiervoor ontvangt betekent dit dat deze vorm van zorg op dit moment voor jou nog niet de meest aangewezen vorm van zorg is en is plaatsing op een wachtlijst nog niet aan de orde.

Melden voor een aanleunwoning

Een aanleunwoning "leunt" meestal letterlijk "aan" aan een verzorgingshuis. Wie wil gaan verhuizen naar een aanleunwoning dient zich hiervoor aan te melden bij de eigenaar van deze woning. Meestal is dit een woningbouwcorporatie zoals in deze regio "Wonen Roer en Maas" of "Wonen Zuid". Deze woningbouwcorporatie stelt als voorwaarde om in een aanleunwoning te kunnen gaan wonen, dat je ook weer in het bezit moet zijn van een indicatie van het C.I.Z. Dit kan een indicatie zijn voor bijvoorbeeld persoonlijke verzorging of verpleging aan huis. Dit kan echter ook een indicatie zijn voor

huishoudelijke zorg die bij de gemeente moet worden aangevraagd. Het verschilt per woningbouwcorporatie en vaak per complex van aanleunwoningen welke specifieke voorwaarden hierbij worden gehanteerd. Ook hier geldt dus dat je je niet "uit voorzorg" kunt laten plaatsen op een wachtlijst. Er zal eerst een indicatie voor zorg aanwezig moeten zijn, alvorens je daadwerkelijk kunt gaan wonen in een aanleunwoning. Wanneer je eenmaal woont in een aanleunwoning, kan het zo zijn dat je vervolgens verplicht bent om de zorg af te nemen van het verzorgingshuis waaraan de woning (meestal letterlijk) "aanleunt".

Nadere informatie

Als inwoners van Midden-Limburg kunnen wij contact opnemen met het kantoor van het C.I.Z. in Heerlen, tel. 088 – 789 16 50. Woningbouwcorporatie "Wonen Roer en Maas" is in Roermond bereikbaar via tel. 0475-387620. Woningbouwcorporatie "Wonen Zuid" is eveneens in Roermond bereikbaar via tel. 0475-355355.



Café - Bistro

Bremmers

Markt 12
6063 AD Vlodrop
Tel. 0475-400271

OUD-KRUIDENIER DIE GROSSIERT IN VRIJWILLIGERSFUNCTIES NU ONZE VOORZITTER

Wanneer de interviewer bij binnenkomst vraagt of het mogelijk is aan een gewone tafel te gaan zitten om gemakkelijker notities te kunnen maken, moet er eerst "een beetje" plaats gemaakt worden. De tafel ligt vol met stapeltjes papier, waarvan er enkele eerst een ander plaatsje moeten krijgen. Elk stapeltje staat voor een vereniging, een platform, een werkgroep, een organisatie, een opleidingsinstituut, een examencommissie of wat dies meer zij. En elk stapeltje is in behandeling door Will Willemsen, voorzitter van onze Seniorenvereniging Vlodrop. Aan het ene pakketje moet "nog even" dit worden gedaan; bij het andere "nog even" hieraan gesleuteld worden. Een derde pakketje zal volgende week afgehandeld worden en krijgt dan een iets rustiger plekje in een dossiermap..... Het is duidelijk: hier woont een druk bezet man, die zich niet maar met één zaak bezighoudt. Maar daarover zo meteen meer.

Jongere jaren en opleiding

Will werd op 13 september 1947 geboren in Swalmen, waar zijn vader bedrijfsleider was van een Albert Heijn (AH) filiaal. In Swalmen ging Will enkele jaren naar de lagere school, maar toen zijn vader bedrijfsleider werd bij een AH in Brunssum, besloten zijn ouders dat hij en een broer op kostschool "De Munt" in Tegelen werden geplaatst. Will heeft nog gedurende enkele jaren een elektrotechnische opleiding in Brunssum gevolgd, maar toen zijn vader in 1963 De Spar in Vlodrop van de in Vlodrop bekende (onlangs overleden) "de Sjmaal" kon overnemen, beëindigde Will deze opleiding.

In 1965 trad Will in dienst bij AH in Roermond. Al vrij snel liet hij zich overplaatsen naar een AH-filiaal in Huizen (NH), waar hij bedrijfsleider werd van de delicatessenafdeling. Het vaderland riep hem echter onder de wapenen. Na zijn dienstdienst ging hij als assistent-bedrijfsleider aan de slag bij AH in Utrecht Kanaaleiland en daarna naar Overvecht.

Toen zijn vader in 1969 getroffen werd door een herseninfarct en vervolgens bleek dat het blijven uitbaten van de Spar in Vlodrop geen optie meer was, werd aan Will de mogelijkheid geboden om deze winkel in Vlodrop over te nemen. Inmiddels had hij in zijn Utrechtse AH-jaren bedrijfsecono-



mische opleidingen gevolgd. Daarnaast werden ook de benodigde waren-kennis- en vakdiploma's en het Middenstandsdiploma "binnen" gehaald. Dat Will een kans kreeg omdat het noodlot - in de vorm van een herseninfarct - zijn vader trof, had Will natuurlijk ook graag anders gewenst. Hoewel zijn vader halfzijdig verlamd bleef vanaf zijn 49^e jaar, bereikte hij toch nog de leeftijd van 83 jaar. Maar al die tijd was een intensieve verzorging door zijn echtgenote noodzakelijk, wat volgens Will voor zijn moeder toch een zware opgave moet zijn geweest.

Will als ondernemer

In Vlodrop ging Will voortvarend en ambitieus van start. In 1973 werd het postkantoor overgenomen van de PTT en in de Spar geïntegreerd. In 1974 werd het pand aan de Markt 11 gekocht en toen werd het hele assortiment van de Winkel van Sinkel van dorpsfiguur "Tieske" overgenomen, die daarmee ook stopte met zijn winkel. Ook werd de stomerij van "de Sjnieder" in het Smitstraatje overgenomen. In 1975 werd de drogisterij geopend in het pand aan de Markt. Een mooie uitbreiding van de activiteiten volgens Will; er werden verf en behang, speelgoed en schrijfwaren verkocht.

In 1978 werd in het pand aan de Markt een geheel nieuwe, moderne supermarkt gebouwd en werd de Spar verplaatst naar de Markt. De drogisterij werd verbouwd tot woonhuis en Will verhuisde in 1980 met zijn vrouw Toos en twee kinderen (Wendy en Rob) naar de Markt.

In 1999 werd nog een Spar-winkel in het Duitse Elmpt overgenomen, maar in 2001 is de Spar-winkel in Vlodrop verkocht en in 2002 werd ook de winkel te Elmpt verkocht.

Dat Will in die jaren verdienstelijk aan de weg timmerde, mag blijken uit de prijzen die hij met zijn winkels behaalde. In 2000 lukte het de Spar in Vlodrop om de 2^e prijs "Supermarkt van het Jaar" in de wacht te slepen. In 2001 behaalde zijn Spar in Elmpt een 1^e prijs "Supermarkt van het Jaar". Daarnaast behaalde Will in 2001 nog een 2^e prijs voor "Grensoverschrijdend Ondernemen".

Vrijwilligerswerk

Vanaf 2005 - of zelfs iets eerder - startte Will een indrukwekkende "carrière" als vrijwilliger in allerlei organisaties.

Zo is hij voorzitter van het **Wmo Cliëntenplatform van Roerdalen en van Roermond**. Het platform is een adviesorgaan van de gemeente en kan gevraagd en ongevraagd advies geven aan de gemeente. Will hierover:

"Het gaat om de leefbaarheid en sociale cohesie. Binnen de Wmo is het kernwoord steeds "meedoen". Het zal vanwege veranderingen in demografische ontwikkelingen en daarmee samenhangende ontwikkelingen in kosten, noodzakelijk blijken een groter beroep te doen op zelfredzaamheid en ook op burenhulp; het gaat om elkaar helpen, om mantelzorg".

Sinds kort is Will **voorzitter van Stichting beheer Blokhut** van Vlodrop. Volgens Will dreigt op korte termijn een situatie te ontstaan van onvoldoende financiële middelen voor de Blokhut. Er zijn - in een nota uitgewerkte - plannen om van de Blokhut een multifunctioneel centrum voor de Vlodropse gemeenschap te maken. Hij wil daardoor mede voorkomen dat voorzieningen in Vlodrop, die toch al sterk onder druk staan, verder verslechteren. Will stelt:

"Je kunt je toch niet voorstellen dat de Blokhut er niet meer is; waar moeten dan de senioren en de jongeren naar toe? We proberen ook op die wijze de aantasting van de leefbaarheid in Vlodrop te bestrijden". Er zou in de Blokhut een Inloopcentrum gerealiseerd kunnen worden voor met name ouderen. Zo kan ook gedacht worden aan het aanleggen van jeu de boules banen voor met name de senioren van Vlodrop. De Blokhut kan een centrum worden voor veel méér mensen uit Vlodrop en niet alleen voor de (hang)jeugd en senioren van Vlodrop"

Verder vervult Will de functie van **voorzitter van de Raad van Ouderen van Roermond**, waarin vertegenwoordigers van 17 seniorenverenigingen uit Roermond zijn vertegenwoordigd en hun belangen worden behartigd. Een vergelijkbare functie betreft zijn **voorzitterschap van het Seniorenplatform Roerdalen**, waarin 7 Seniorenverenigingen uit Roerdalen zijn vertegenwoordigd. Will:

"De meeste Seniorenverenigingen zullen echter van aard moeten veranderen, anders zijn ze over maximaal 10 jaar verdwenen. Het is noodzakelijk in te spelen op veranderende behoeften van met name de jongere senioren".

Als **voorzitter van Schutterij St. Martinus** heeft Will net een interne discussie over het bestaansrecht van een schutterij binnen Vlodrop achter de rug. Er heeft een soort positieve breuk met het verleden plaats gevonden en de leden zien het weer zitten en staan weer pal voor de vereniging. Er is echter wel verjonging binnen het schutterswezen noodzakelijk, volgens Will.

Als **consulent van een Ondernemersklankbord** begeleidt Will 23 ondernemers op alle gebieden van bedrijfseconomie, marketing en financiën. Emotioneel zeer belastend zijn gevallen waarbij suicide - of een poging daartoe - in het spel is en daardoor ook het (emotioneel) begeleiden van het gezin onderdeel van het (vrijwilligers)werk wordt.

Will is lid van een **examenpanel/-commissie van de Technische Universiteit Eindhoven**. In het verlengde hiervan ligt zijn functie als **coach/begeleider van Jonge Ondernemers** van het Citaverde College en de Fontys Hogeschool.



*altijd verrassend en een bezoek
meer dan waard*

Eetcafé 'De Hoeskamer'
 Rothenbacherweg 7
 tel.: 0475 52 08 82

Openingstijden:
 dinsdag t/m zaterdag v.a. 10:00 uur
 zondag v.a. 11:00 uur
 keukens open van 12:00 - 21:00 uur

Melita van Landeghem en Ruud van Daal

Will is ook **lid van de Stuurgroep Armoedebelid van de gemeente Roermond**. Het betreft een door de gemeente (wethouder) ingestelde groep, die advies geeft aan de wethouder van Sociale Zaken.

Daarnaast is hij **lid van de Seniorenraad van Roermond**. Deze raad geeft gevraagd en ongevraagd advies aan de gemeente. Deze Seniorenraad vertegenwoordigt alle ouderen in de gemeente; dus niet alleen de in verenigingen georganiseerde ouderen.

Als **lid van de Kerst-in Roermond** is Will betrokken bij het organiseren van de jaarlijkse Kerst-in op tweede kerstdag in Roermond: een feestelijke dag voor alleenstaanden, verslaafden en mensen die in armoede of eenzaamheid leven.

Will heeft onlangs **het voorzitterschap van het Oranje Comité van Vlodrop** overgenomen van Jan Coenen, die dit gedurende lange tijd met grote inzet heeft vervuld, maar die zich nu terugtrekt. Will denkt aan een vernieuwde opzet van de activiteiten op Koninginnedag. Plannen zijn er om te pogen de hele Vlodropse gemeenschap hier méér bij te betrekken; met name zal de jeugd er meer bij betrokken gaan worden.

Vrijwilligersactiviteiten in het verleden

Will behoorde in **1970 tot de oprichters van het Open Jongerenwerk Vlodrop**. Dat was in de Flower-Power tijd, wat duidelijk invloed had op de inrichting van dat Open Jongerenwerk, zo deelt Will glimlachend mee.

Ook bij het **opzetten van de Jaarmarkt op Hemelvaartsdag** - begin jaren zeventig - was Will betrokken als voorzitter van de Ondernemers Vereniging Vlodrop (OVV).

Hij was **bestuurslid van de Spar Detaillistenvereniging, bestuurslid van Spar Internationaal en hoofdbestuurslid van het Vakcentrum voor Levensmiddelen**.

Ook op politiek gebied was Will reeds eerder actief. Zo werd hij in 2003 **gekozen tot lid van Provinciale Staten van Limburg**. Daarnaast maakte hij deel uit van het **bestuur van CDA regio Midden Limburg**, was **campagneleider voor het CDA Midden Limburg en zelfs campagneleider voor de hele CDA Limburg**. Hij was **bestuurslid van de CDA-afdeling Roerdalen en campagneleider van het CDA Roerdalen**.

Waarlijk een veelzijdig man, die Will. Stil zitten zal niet in zijn woordenboek voorkomen, gelet op de functies die hij als vrijwilliger in allerlei organisaties en/of verenigingen bekleedt en bekleed heeft. Hij wenst het interview te beëindigen met een motto:

"Door samenwerking van alle inwoners, verenigingen en organisaties van Vlodrop kunnen wij ons dorp leefbaar houden en kunnen wij blijven genieten van ons mooie dorp".

Daniëls



TUINCENTRUM

Café-Zaal "De Prins"

Wij bieden op maat... wat u wilt vieren...
•Bruiloften •Recepties •Feesten & Partijen

Café De Prins
Markt 3
6063 AC
Vlodrop



Bel voor
vrijblijvende
informatie:
0475-401407

GYMNASTIEK BIJ DE SENIORENVERENIGING VLOROP: NIET ZOMAAR WAT GYMMEN, MAAR GEZOND BEWEGEN

Bewegen voor senioren

Bewegen is belangrijk voor iedereen, maar zeker voor senioren. Daarom biedt Seniorenvereniging Vlodrop een wekelijks uurtje gymnastiek voor vrouwen en mannen van 50 jaar en ouder.

Er is momenteel een groep van vijftien personen actief tijdens de wekelijkse les van de afdeling gymnastiek van de Seniorenvereniging. Elke week komen ze onder leiding van Carla Hansen-Schoonhen uit Maria-Hoop bij elkaar. Het 'gym-uurtje' is elke dinsdag van 10.15 – 11.15 uur in de Blokhut, Koebroekweg 3, Vlodrop. Er zijn nog plaatsen vrij; u bent dus welkom! Het gymuurtje is niet zomaar wat. Het is niet simpelweg wat rondjes lopen en een beetje buigen, strekken of opdrukken. De les wordt gegeven door een speciaal daartoe opgeleide docente. Zij bereidt elke les goed voor en stemt de oefeningen af op de aanwezigen. Het parool luidt: "op een verantwoorde manier alle spiergroepen mee laten doen; het hele lichaam moet aan bod komen".

Docente Carla Hansen is reeds vijf jaar actief bij de Seniorenvereniging in Vlodrop. De 57-jarige 'gymlerares' is gewend om aan grote groepen les te geven en heeft ook veel ervaring met andere groepen. Zo heeft zij in totaal maar liefst twaalf ouderengroepen in de regio Midden-Limburg onder haar hoede aan wie zij gym geeft: behalve in Vlodrop is dat in Melick, Herkenbosch, Sint Joost, Susteren, Stevensweert en Nieuwstadt.

Professional

Ze heeft voor haar bezigheden op dit vlak een bedrijfje opgericht, dat de naam "Carla Hansen Sport en Beweging" draagt. Een echte professional dus, die er in totaal 36 uur per week mee bezig is, want tel maar uit: de twaalf groepen vergen drie uur per groep (voorbereiding, les, rijden, administratie, evaluatie). Carla Hansen werkt overigens daarnaast ook nog 15 uur per week als activiteitenbegeleidster in zorgcentrum Orbis De Baenje in Sittard. Het werken met ouderen of mensen met een beperking is haar dus niet vreemd.

Carla Hansen kent al haar "leerlingen" persoonlijk. Aangezien haar twaalf groepen uit gemiddeld zo'n vijftien personen bestaan, kent zij dus 180 (!) mensen. Kennen betekent bij haar niet slechts het kennen van voornaam of achternaam, maar vooral die zaken die van belang zijn bij het geven van de les. "Sommige mensen mogen bepaalde bewegingen niet doen of moeten bepaalde bewegingen juist wel doen", legt Carla uit. "Voor mij is het dus belangrijk om van iedereen de achtergrond te kennen, bijvoorbeeld bepaalde klachten die ze hebben zoals reumatische klachten, hoge of lage bloeddruk, diabetes, spieraandoeningen en hart- en vaatziekten, maar ook

Schoonheidsinstituut

COSMOTIEK

Klifsbergweg 16A

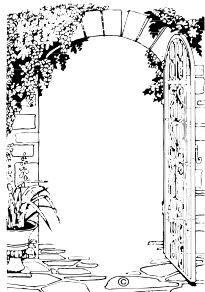
6063 NE Vlodrop

0475 - 401882

SPAR



Markt 11a 6063 AC Vlodrop 0475 - 40 12 80



Bloemen - Groenten

Smeets

Kerkstraat 10 Vlodrop

Tel. 0475-402090 Fax 0475-403775

medicijnen die gebruikt worden en adviezen die men heeft gekregen van de huisarts of fysiotherapeut."



Bewegingsprogramma op maat

Niemand is verplicht om alle informatie over zichzelf prijs te geven. "Maar wil ik een bewegingsprogramma op maat aan kunnen bieden en rekening houden met iedereen, dan is essentiële informatie over de gezondheid van de deelnemers wel belangrijk", zegt Carla. Wie haar iets toevertrouwt en niet wil dat het aan anderen bekend wordt, kan erop vertrouwen dat Carla Hansen er discreet mee omgaat. Zij heeft een slot op de mond en de sleutel is in vertrouwde handen.

Met Carla Hansen heeft de Seniorenvereniging een professionele, deskundige, enthousiaste en bevroegen docente in huis, dat is wel duidelijk. Zij is verbonden aan het CIOS in Sittard, waar zij gastlessen verzorgt aan de deeltijdopleiding voor seniorenbewegen. De mensen die deze opleiding volgen, zijn aan het eind van de rit in staat om op een professionele wijze les te geven aan mensen ouder dan 50 jaar.

Stand van de voeten

Carla Hansen vindt de Blokhut in Vlodrop een goede accommodatie om les te geven. Zij gebruikt zelf altijd het podium in de zaal. "Niet omdat ik boven de mensen wil staan. Integendeel. Maar puur en alleen uit praktisch oogpunt. Het voordeel is namelijk dat men mij dan goed kan zien. En ik kan de deelnemers dan ook beter zien en vooral hun voeten, want voor mij is het belangrijk om de stand van de voeten te zien. Het is dan voor mij mogelijk om vast te stellen dat de sta-houding goed is en daardoor de bewegingen goed uitgevoerd kunnen worden".

Carla Hansen vindt het sociale contact ook belangrijk. Aan het eind van de les is er altijd tijd voor een praatje en een kop koffie. „Men komt ook voor het sociale contact. Men wil graag wat vertellen en lachen, dat hoort er ook bij”, weet Carla.

De deelnemers aan het woord

Waarom is het zo belangrijk om minstens één maal per week te gymmen? We vroegen het aan twee deelnemers.



Riet van de Borgh:

"IK DENK VAAK: MENSEN, KOM TOCH BIJ DE GYMCLUB!"

Riet van de Borgh doet aan tennis, wandelt elke dag, is bij het volksdansen en tot twee jaar geleden stond zij regelmatig op de ski's. Een sportieve vrouw dus. "Met het skiën ben ik moeten stoppen", vertelt zij, "vanwege artrose aan een knie". Het is uiteraard onvermijdelijk dat er met het klimmen der jaren wat lichamelijke ongemakken ontstaan. Mevrouw Van de Borgh heeft echter geen klagen. Zij prijst zich gelukkig "Ik heb wel een lichte vorm van botontkalking, maar voor de rest mankeer ik gelukkig niets", zegt zij. Zij is een groot pleitbezorger van bewegen. "Het is belangrijk dat je in beweging blijft." Zij fietst elke dag naar Camillus, wat in totaal toch 20 kilometer is. "Op een elektrische fiets en alleen bij goed fietsweer, dat wel", voegt mevrouw Van de Borgh er eerlijk aan toe. Niettemin: toch netjes! Vanwege de botontkalking wandelt zij veel.

"De dokter heeft me geadviseerd dat ik voldoende moet lopen en dat doe ik dan ook elke dag een uurtje. De gymclub is er natuurlijk ook heel goed voor. Als ik met mensen praat die bepaalde klachten hebben en niet veel

bewegen, denk ik vaker: mensen, kom toch bij de gymclub of bij het volksdansen! En behalve dat het ontzettend belangrijk is om te gymmen, kom je onder de mensen. Na afloop zitten we gezellig te praten met een lekker kopje koffie erbij. We hebben een leuke groep en de juffrouw doet erg goed haar best. Wij zeggen altijd 'zij ziet alles'. Want zij weet precies van iedereen wat die wel en niet mag doen en houdt daar tijdens de les rekening mee."

Lenie van Iersel

Leny van Iersel gymt reeds tien jaar. De reden om het te gaan doen: beweging en sociaal samenzijn. "Als je het een tijdje niet gedaan hebt, zoals in de vakantie, dan merk je altijd weer dat je het nodig hebt", vertelt mevrouw Van Iersel. Zij heeft veel waardering voor docente Carla Hansen-Schoonhen, die elke deelnemer voorhoudt 'doe wat je kunt en forceer niets'. Mevrouw Van Iersel fietst veel en is de laatste tijd ook meer aan het wandelen, wat geadviseerd werd door de huisarts vanwege de botontkalking die bij haar geconstateerd werd. Mevrouw Van Iersel: "Ik zeg wel eens tegen de mensen 'kom bij de gym'. Daarop komt dan vaak het antwoord 'dat kan ik niet'. Mijn reactie daarop is dat dat niet terecht is, want het is geen kwestie van niet kunnen. Bewegen is goed en belangrijk voor iedereen en niemand hoeft bang te zijn dat het te hoog gegrepen is, want de docente houdt met iedereen rekening."

Aanmelding

Iedereen kan tweemaal gratis vrijblijvend meedoen. Hebt u tweemaal vrijblijvend deelgenomen aan de gym en wilt u zich aanmelden, waar moet u dan rekening mee houden?

De bijdrage voor deelname aan de gymgroep bedraagt:

- Indien u 50 jaar of ouder bent en lid bent van de seniorenvereniging Vlodrop, betaalt u éénmaal per jaar € 7,50 contributie (= het lidmaatschap van de seniorenvereniging) én per maand € 5,00 eigen bijdrage voor de activiteit gym.
- Indien u 50 jaar of ouder bent en géén lid bent van de seniorenvereniging, betaalt u € 2,00 per bijeenkomst. Indien u jonger bent dan 50 jaar € 2,00 per bijeenkomst.

Voor verdere informatie kunt u contact opnemen met bestuurslid:
Marjon van der Beek- Heiligers 0475-403328

FOTOGALERIJ (1)

Hieronder enkele foto-impressies van het maandelijkse kaarten op donderdagavond in de Blokhut.



HOE KIJKT DE ROOMS-KATHOLIEKE KERK AAN TEGEN HET OUDER WORDEN?

Kroon

Voor elk nummer van 'Tuut mit Ziepnaat' wordt mij een thema aangereikt. Deze keer ben ik aan het werk gezet om mijn licht te laten schijnen over een thema dat velen bezig houdt: "Hoe kijkt de Rooms Katholieke Kerk aan tegen het ouder worden?" Een antwoord binnen één A4-formaat is eigenlijk voor deze vraag niet mogelijk. Daarom zal deze bijdrage iets langer worden en bovendien heb ik niet de pretentie van de volledigheid. Mogelijk geeft deze bijdrage aanleiding tot gesprek en discussie. Misschien biedt dit opstel aanleiding tot bezinning en verwondering om het geheim van het menselijke leven.

In de bijbel wordt een hoge leeftijd als de kroon op het leven beschouwd. Wij lezen dat o.a. Abraham de bijzonder hoge leeftijd van 175 jaar bereikte. Maar waarschijnlijk hebben hij en vele anderen hun leeftijd niet eens gekend. Naar menselijke begrippen waren zij zeer oud geworden en dat heeft men met deze uitzonderlijk hoge leeftijd willen uitdrukken. De gemiddelde levensverwachting is in de dagen van de bijbel waarschijnlijk niet hoog geweest. In de tijd van Jezus was 50 jaar de gewone levensverwachting, want de joden antwoorden op Jezus betoog heel verbaasd: "Gij zijt nog geen 50 jaar en gij hebt Abraham al gezien?" (Vgl Joh 8,57) Sterven was terugkeren naar de stamvader Abraham.

Weg ermee

Naarmate wij ouder worden is er ook de kans op ouderdomsgebreken. Oude mensen zijn eerder hulpbehoevend. In oude culturen ontdeed men zich vaak van hulpbehoevende personen. Ook zieke kinderen vormden een probleem en werden daarom te vondeling gelegd. Oude mensen (60-jarigen) werden in het antieke Rome van de brug in de rivier de Tiber geworpen. In de koude noordpoolstreken werden de hulpbehoevende eskimo's in de koude vrieslucht achtergelaten. Ze stierven dan een zachte dood aan onderkoeling. Mede vanuit de Joodse voorgeschiedenis hebben de christenen steeds met deze gebruiken gebroken en ze bestreden. Christenen hebben zich van meet af aan het lot van zieke kinderen en van oude en zieke mensen aangetrokken. Zij hebben hen zorg verleend, hun lijden verlicht of hen waardig laten sterven. Christenen hebben eerbied voor het menselijke leven vanaf het ontstaan in de moederschoot tot aan de laatste ademtocht.

Beeld Gods

Deze eerbied voor het menselijke leven komt voort uit het christelijke mensbeeld, want christenen geloven, dat ieder mens naar Gods beeld en gelijkenis is geschapen. Ieder mens bezit een aan God ontleende waardigheid. In ieder mens heeft God iets van zichzelf gelegd. Ieder mens is

daarom ook in staat iets van God zichtbaar te maken: liefde, goedheid, vergeving, mildheid, barmhartigheid. Deze eigenschappen laten een mens tot zijn recht komen.

Zorg

Daarom is de caritas of diaconie een van de hoofdtaken van het christen-zijn. Caritas wordt in één adem genoemd met de eredienst. Een oprechte eredienst veronderstelt de caritas. Vanaf de vroegste christenheid hebben christenen naast de kerkgebouwen en kapellen hun gasthuizen (hospitalen) gekend, waar zieke mensen 'te gast' waren. Christenen bouwden voort op de uitspraak van Jezus: "Ik was ziek en gij hebt mij bezocht." (Mt 25,36) Wij kennen natuurlijk ook de parabel van de barmhartige Samaritaan. Het is huichelachtig van de priester en de leviet, dat zij zich naar de tempel spoeden en zij een gewone reiziger aan zijn lot overlaten. (vgl Lc 10, 25-37)

Schaduwzijde

Nu heeft de medische wetenschap een enorme vlucht genomen, waardoor de gemiddelde levensverwachting voor mannen en vrouwen sterk gestegen is tot boven de 80 jaren. Daar zijn wij heel blij en dankbaar om. Iedereen kan goede zorg ontvangen, de juiste behandeling, de juiste medicijnen. Maar het succes schijnt zich nu tegen ons te keren. De medische machine-rie lijkt geen rekening meer te houden met menselijke verwachtingen en loopt verder tegen een aantal grenzen aan. De vraag is: "Mag alles wat technisch mogelijk is geworden? Op basis van de gelofte om steeds het leven te dienen worden mensen in leven gehouden, die vroeger een gewone natuurlijke dood gestorven zouden zijn. Ook zijn er mogelijkheden van manipulaties, die diep ingrijpen in de menselijke eigenheid en persoonlijke identiteit.

Verder moeten wij vanwege de hogere leeftijd ook zelf met een grotere kans op dementie rekening houden. Daarnaast is er nog eens het probleem van de vereenzaming, want de eigen zelfstandigheid-tot-op-hoge-leeftijd vraagt ook zijn prijs. Mensen geven aan, dat ze 'klaar met het leven' zijn. Het leven kan beëindigd worden, vinden zij. Het is goed geweest, vinden zij.

Regie

Het oud worden plaatst ons dus voor een aantal problemen. Juist in de laatste levensfase kan de mens zich geconfronteerd zien met veel lijden en geestelijke aftakeling of met de angst daarvoor. Als vanzelf stelt zich dan de vraag: "Wil ik dat? Moet ik dan zo blij zijn, dat ik oud geworden ben? Als ik tijdens mijn leven steeds de regie in eigen handen heb genomen, zou ik dan nu de regie uit handen geven en maar moeten afwachten, wat er met mij gaat gebeuren? Moet ik mijn lot leggen in de handen van dames en heren doktoren?"

Met God

Deze levensvragen hoeven niet alarmerend te zijn, want iedereen stelt ze. Iedere bewust levende mens stelt zich levensvragen. Zij horen bij ons menszijn, want wij mensen kunnen denken. Door het stellen van levensvragen onderscheidt de mens zich juist van de andere levende wezens. Het stellen van levensvragen heeft bij menigeen bovendien tot geloofsverdieping geleid. Een gelovige zal de grenzen van zijn handelen erkennen, welke grenzen hij niet wil overschrijden, want dat komt hem niet toe. De gelovige erkent weliswaar, dat de band met God aan de mens zijn eigen verantwoordelijkheid en afwegingen niet ontnemt, maar de gelovige erkent ook, dat het desondanks goed voor de mens is, dat hij zich moet verantwoorden voor zijn daden. Gelovigen erkennen, dat er enerzijds een God is, die met ons meevoelt en in Jezus aan ons leven deelgenomen heeft, maar deze God stelt aan de mens ook zijn normen. Ons morele handelen is niet aan de vrije markt overgelaten. Dat wij ons moeten verantwoorden, is overigens heel normaal. Dat moeten wij tegenover elkaar en waarom dan niet tegenover God? Absolute autonomie leidt tot ongecontroleerde macht. Het gevaar bestaat, dat absolute macht zich ooit tegen de mens zal keren. Verder is het een punt, dat er waarden zijn, die vanuit zichzelf waar zijn en die een democratisch genomen meerderheidsbesluit niet behoeven.

Zonder God

Maar niet iedereen zal het christelijke mensbeeld delen. Niet iedereen zal een God boven zich dulden, tegenover Wie men zich moet verantwoorden en die ons grenzen stelt. Volledige autonomie in het eigen leven wordt voor velen als een verworven recht beschouwd. De macht van de Kerk is voorbij. Als dan toch de christenen bij deze morele autonomie vragen blijft stellen, dan leidt vaak tot irritatie: "Waar bemoeien ze zich mee? Het is toch mijn leven. Het mag toch van de samenleving. Toch?"

Individualisering

Ook katholieke christenen worstelen met de vraag: "Ben ik autonoom in mijn leven of ben ik verantwoording verschuldigd aan God en aan mijn medemens?" Het is mijn generatie in de jaren 60 en 70 van de vorige eeuw uitdrukkelijk ingeprent: "Laat je niets zeggen. Van niemand. Niet van God, niet van de burens, niet van je familie, niet van de Kerk, van niemand." Daarvoor bestonden een aantal goede redenen. Oude tradities drukten soms als een zware last op het eigen verantwoordelijkheidsbesef en op het eigen geweten. Maar het brengt ons ook bij de bekoring in die reacties door te schieten en aan niemand meer verantwoording te willen afleggen. Iedereen gaat voor zichzelf leven en is zijn eigen norm. Maar de vraag is of die eigen norm solide genoeg is om het fundament te zijn onder de basale levensvragen van leven en dood?



SLIJTERIJ-WIJNBOETIEK "HET STEENHUIS"

Henk en Elvira Herber

Grootestraat 3, 6063 AK VLODROP
Tel: 0475-402327



Markt 18 • 6063 AD Vlodrop • Tel. 0475-403709



Sport & Rijkswielhuis | PIET DAEMEN

Tussen de Bruggen 10 • 6063 NA Vlodrop
Tel. 0475 401 727 • Tel. D 0031 475 401 727
www.daemen-fietsen.nl

"Ik"

De filosofie onder het geïndividualiseerde leven is het hedonisme. Deze geestelijke stroming laat zich leiden door een streven naar genot en vertier. Een vaak gehoorde motivering bij beslissingen luidt nu: "Het is toch mijn leven en ik denk nu aan mijzelf." Daarmee wordt een excuus gegeven om aan de traditionele christelijke waarden en normen te ontkomen, waarin zelfverloochening en opoffering als navolging van Christus wordt omschreven. In het hedonisme staat het eigen ik voorop. Mijn "Ik" is het centrum van het bestaan. Niet meer de naaste en zeker niet meer God en de door Hem aan ons meegegeven leefregels. Dan is het ook begrijpelijk, dat men zegt: "Ik ben klaar met het leven." Wie mag dan verhinderen om te regelen, dat het leven beëindigd wordt als ik erom vraag?

Een gevleugeld woord is dan 'kwaliteit van leven'. Het leven zou alléén dan levenswaard zijn, als het mij geen moeite kost, vrij van lijden, vrij van verdriet. Als er die kwaliteit niet meer is, dan zou men om beëindiging mogen vragen, vinden velen. Men acht het daarom vaak juist om kinderen met het Downsyndroom niet geboren te laten worden. Deze kinderen zouden immers toch geen leven hebben en zij zouden het leven van hun ouders toch alleen maar bemoeilijken, zodat dit dan ook geen kwaliteit meer zou hebben. Nu vraag ik mij af, wat de kwaliteit van leven is van hem/haar die inmiddels aan de vijfde of zesde relatie toe is? Inderdaad hebben sommige mensen in hun leven pech gehad, maar soms is men toch wel erg snel van partner gewisseld.

Lijden

Wie over oud worden nadenkt, kan de vraag naar het menselijke lijden niet ontlopen. In de hedonistische samenleving wordt het lijden als zinloos beschouwd, in strijd met de behoefte aan levenskwaliteit. Maar een mensheid bewijst zichzelf geen dienst door het lijden als zinloos te omschrijven, want hoe hij/zij het ook wendt of keert, niemand zal het lijden in zijn eigen leven kunnen ontvluchten. Het lijden schreeuwt om zingeving, wil de mensheid haar bestaan als zinvol blijven beschouwen.

Maar dit is gemakkelijker zo gesteld, dan dat er een antwoord is te geven op die fundamentele levensvraag: "Wat is de zin van het menselijke lijden?" Het lijden lijkt soms zo onrechtvaardig. Wordt er door God niet met vele maten gemeten? Het gaat de een voor de wind en de ander wordt door lijden getroffen. Waaraan heeft de zieke dat verdiend? Is God niet wraakzuchtig? Hoe kan Hij het lijden toestaan, als Hij een goede God is?

Het zoeken naar een antwoord op al deze vragen zal voor iedere afzonderlijke mens een worsteling betekenen. Nooit zal dit antwoord oppervlakkig of goedkoop kunnen zijn. Zeg daarom nooit tot een zieke: "Kijk maar eens om je heen. Er zijn zo veel zieken, die er nog erger aan toe zijn." Alsof de zieke van geluk mag spreken. Maar geef ook niet te gemakkelijk God de schuld van het lijden, want het meeste lijden veroorzaken wij zelf.

Wie aan een bed heeft gestaan van een werkelijk lijdende mens, voelt zich machteloos en zal voorzichtig worden om te snel een antwoord te formuleren. Wie aan een ziekbed staat, voelt zich vaak sprakeloos en ontdekt, dat hij/zij nog een onervaren leerling is en dus nog moet leren waar het in een mensenleven om gaat.

Onderlinge band

Als priester heb ik vaak aan een ziekbed gezeten. Ondanks de nabijheid blijft er ook een professionele afstand. Anders was het, toen ik als hun zoon aan het bed van mijn ouders zat, die beiden aan kanker zijn gestorven. Toen was hun lijden deel van mijn eigen leven. Mijn beide ouders hebben een langdurig ziekbed gehad. Beiden hebben ook wel eens de vraag gesteld: "Hoe lang moet dat nog duren?" Beiden hebben gevoelens van opstandigheid gekend: "Waaraan heb ik dit verdiend?" Maar geen van beiden heeft met de gedachte gespeeld om zelf dit lijden te beëindigen door een einde aan het leven te laten maken. Gelukkig wordt de pijnbestrijding steeds verfijnder en kunnen zieken nog zo bewust mogelijk van de nabijheid van hun dierbaren genieten.

Het is juist de nabijheid van de dierbaren, die zieken helpt het lijden aan te kunnen. Zieken voelen dan, dat zij waarde hebben voor al diegenen die om hun bed staan. De onderlinge band is dan sterker dan het verlangen naar het levenseinde. In dit verband is ook gebleken, dat mensen in een hospice nauwelijks een beroep doen op de reeds door hen ondertekende euthanasieverklaring. Zij blijven hun leven als zinvol ervaren.

Leerling

Iedereen is leerling aan het ziekbed van een lijdende mens. Nooit zal ik vergeten, hoe een zieke moeder zei: "Ik heb een zware dag gehad, maar ik ben niet ongelukkig. Ik heb mijn lijden een intentie kunnen geven. Bidden voor de gezinnen van mijn kinderen kan ik niet meer. Ik heb mijn lijden aan God als een levend gebed aangeboden." "Want," zo voegde zij eraan toe, "als het lijden van Jezus voor ons betekenis heeft gehad, dan zal ook mijn lijden niet zinloos zijn."

Deze christelijke benadering is een hoogtepunt, waaraan niet iedereen toekomt. Of ikzelf eraan toe ben, wil ik nog niet beweren. Ik bid er wel om. Ik mag aannemen, dat de aanvaarding van het lijden ook voor mij een worsteling zal zijn. Ik ben er wel zeker van, dat de Heilige Geest, die mij tot nu toe door het leven heeft geleid, mij ook door die laatste fase zal leiden, als ook ik mij erop moet voorbereiden, dat ik deze wereld zal gaan verlaten. Ik weet dan, dat ik het eeuwige leven mag binnengaan, want ik ben kind van God, naar zijn beeld en gelijkenis geschapen.

Dr. H. Schnackers, pastoor/vg

FOTOGALERIJ (2)

Hieronder enkele foto's van het kienen op de dinsdagmiddag. Men kan wel zien dat onze leden hier uiterst geconcentreerd bezig zijn. Maar er is toch ook altijd ruimte voor een kwinkslag.



VAN HEURE ZÉGKE.....

"... maar ei good glaas beer, jao, det geit d'r mit door"!

Al zingend, ging dit er inderdaad in Vlodrop Tussen de Bruggen mee door in de jaren '30, '50 en '60 van de vorige eeuw in de zaal van "Jes vanne Sjlöes". Hier werd toen maar liefst 7 keer de populaire "Schinderhannes" opgevoerd. Vlodrop heeft dan ook een speciale band met deze operabouffe (d.w.z. een opera met gesproken tekst die gekenmerkt wordt door comédie, parodieën en satire), die oorspronkelijk in 1864 is geschreven in het Roermondse dialect door Emile Seipgens. Het verhaal is gebaseerd op de legende van de rovershoofdman Johann Bückler, alias Schinderhannes. Zangvereniging "Ons Genoegen" tekende in die tijd voor de productie en uitvoering in ons dorp.

"Waat kan 't sjoonder gaeve, es veer es man en vrouw"?

Het verhaal gaat over een roversbende. Florenske, de dochter van herbergier Schwarze Peter, wordt hierin verliefd op een onbekende rover: Schinderhannes. Schwarze Peter moet niets hebben van zo'n armoedzaaiër en Schinderhannes wil zich hier op wreken en gaat op zoek naar Beëlzebub, de duivel. Schinderhannes verkoopt vervolgens zijn ziel aan de duivel en tekent een zeven-jaren-contract.

Hiacinte, de heks en de moeder van Schinderhannes, zorgt er vervolgens voor dat haar zoon tot kapitein van de roversbende wordt gekozen. Hiermee heeft hij aanzien gekregen en mag hij trouwen met Florenske. De rovers beleven nu gouden tijden. Echter, na zeven jaar komt Beëlzebub uit de hel en komt Schinderhannes halen; maar deze stelt voor om eerst nog een laatste glas wijn te drinken. Beëlzebub wordt dronken gevoerd en wordt overmeesterd. Schinderhannes eist het contract terug van Beëlzebub, en de rovers zetten Beëlzebub op de brandstapel, waarna het volk in vreugdevol de overwinning viert.

"Noe zinge veer, noe drinke veer, noe laote veer 'm litse"...

Velen herinneren zich ongetwijfeld nog wie in de uitvoeringen in Vlodrop de belangrijkste rollen vervulden. Wie dit in 1937 en 1938 deed is de redactie niet bekend. Toon Janssen uit Nederweert kroop in 1955 en André Timmermans kroop in 1963 en 1964 in de huid van hoofdrolspeler Schinderhannes. "Jeanne van Peer" (Jeanne Croonenberg) speelde Florenske in 1955 en haar zus Victorine deed dit in de jaren 1963 en 1964. Schwarze Peter werd in al die jaren vertolkt door "Drees van Perekoop" (Drees van der Beek), terwijl "Sef van Sjteiwinkel" (Sef van der Beek) toen in rol van Duivel is gekropen. De heks Hiacinte werd in 1963 en 1964 gespeeld door "Frans van Bet" (Frans Cuijpers). En verder waren het de leden van Zangvereniging "Ons Genoegen" die plaatsnamen in de roversbende, bokkenrijders en gendarmes. Wie weet, heeft u als lezer hier zelf ook nog wel in meegespeeld...

"... veer ruivers in koor"

Elke 7 jaar wordt de Schinderhannes nog steeds opgevoerd in Roermond. Vorig jaar was dit voor het laatst. En ook nu was er weer een rol weggelegd voor een Vlorps maedje, dat tevens lid is van onze seniorenvereniging: Annie Tobben stond in 2009 avond aan avond op de bühne van de Oranjerie als roversvrouw. Wie dit met eigen ogen heeft gezien, weet dat zij niet alleen heeft gezongen maar ook één van de eersten was in de voorstelling met gesproken tekst. "Het was een prachtige ervaring die ik niet had willen missen"!, aldus Annie, die ook lid is van ons kerkelijk zangkoor en dit in Roermond met veel plezier heeft uitgedragen.

En zo blijft Vlodrop nog altijd een beetje verliefd op de Schinderhannes en omgekeerd. Of, zoals de rovers en roversvrouwen dit op de bruiloft van Schinderhannes en Florenske zingen: **"C'est l'amour..."**



Hobby Shop Lammers

Bergerweg 2 6063 BR Vlodrop 0475-401950

- | | |
|------------------|-------------------|
| - Hout | - Plaatmaterialen |
| - Gereedschappen | - IJzerwaren |
| - Pvc | - Machines |
| - Verf | |

Alles los, per stuk, en op maat verkrijgbaar!

BESTE REDACTIE....

Reactie op "Vraag aan ouderenadviseur" uit vorige TmZ jrg 6 nr. 2

Hierbij wil ik reageren op het bewuste artikel over het aanvragen van bijzondere bijstand. Mijn reactie heeft met name betrekking op het aanvragen van bijzondere bijstand voor **medische** kosten. In het artikel uit de vorige TmZ wordt gesteld:

"Over het algemeen worden medische kosten die gedeeltelijk vergoed worden door de zorgverzekeraar aangemerkt als bijzondere en noodzakelijke kosten. Denk hierbij aan een bril, tandarts, steunzolen, aangepast schoeisel, orthodontie, etc. De gemeente Roerdalen hanteert wel als voorwaarde dat u een aanvullende zorgverzekering heeft"

In samenhang met de rest van de inhoud wordt hiermee gezegd - of op zijn minst toch gesuggereerd - dat de kosten, of in elk geval de kosten die de vergoeding vanuit uw aanvullende verzekering te boven gaan, voor dit soort zaken door de gemeente via bijzondere bijstand vergoed worden. Denkt u dat ook na lezing van het artikel uit de vorige Tuut mit Ziepnaat? Ja? Dan heeft u het toch niet echt goed begrepen.

De regeling kent namelijk een addertje onder het gras! In de eerste plaats dient u aanvullend verzekerd te zijn, wat ook in het artikel wordt vermeld. Maar bent u **niet aanvullend** verzekerd dan wordt er dus helemaal niets via bijzondere bijstand van de kosten vergoed. En als u **wel aanvullend** verzekerd bent, beschouwt de gemeente het bedrag dat u van uw verzekeraar krijgt vergoed (over het algemeen) als voldoende vergoeding in de kosten. U krijgt dus over het algemeen niets! Ook niet als uw kosten hoger waren dan de vergoeding die u via uw aanvullende verzekering heeft ontvangen.

Meer in detail heeft de gemeente door middel van de vergoeding voor een voorziening van 4 verzekeraars - bijvoorbeeld voor een bril - vastgesteld wat als maximaal noodzakelijke kosten voor die bril - en dus wat er maximaal vergoed kan worden - moet worden beschouwd. Krijgt u nu - zoals bij CZ bijvoorbeeld - maximaal éénmaal € 200,- per 2 jaar als vergoeding in de kosten van een bril, dan krijgt u nul op het rekest bij de gemeente, want de vastgestelde gemiddelde vergoeding van die vier verzekeraars bedraagt ook € 200,-. De gemeente stelt dat dit een voorliggende voorziening is, die bovendien als voldoende moet worden beschouwd.

Daarmee krijgt de regeling mijns inziens echter - althans op het onderdeel medische kosten - een hoog "sigaar-uit-eigen-doos" gehalte. In elk geval worden de gemaakte kosten niet zo gemakkelijk door de gemeente vergoed als het artikel suggereert. U wordt dus eigenlijk blij gemaakt met een dode mus. Mocht u toch van mening zijn dat de hogere kosten voor uw bril

noodzakelijk waren, dan kunt u een normale aanvraag doen, waarin u wel moet aantonen dat die hogere kosten inderdaad noodzakelijk waren of zullen worden. Maar let op: misschien was het oude montuur nog te gebruiken en hadden de nieuwe glazen in dat oude montuur geplaatst kunnen worden.....Of u moet wellicht middels prijsvergelijking aantonen dat de prijs die u gaat betalen (heeft betaald) vergelijkbaar is met de prijs van andere winkels en dat het hulpmiddel dus niet elders veel goedkoper te verkrijgen is. Wilde u zomaar eens een nieuwe, leukere bril aanschaffen, zonder dat uw gezichtsvermogen veranderde (verbeterde of verslechterde), dan kunt u het waarschijnlijk ook vergeten. "Zo maar" een nieuw, moderner model bril aanschaffen is immers niet medisch noodzakelijk. En het begrip "leuk" komt niet in de betreffende wet voor om iets als een medisch noodzakelijke aanschaf te kwalificeren.

Wellicht kunnen we straks aan de bril zien wie er in Nederland (of in elk geval in Roerdalen) een inkomen heeft op maximaal 120% van het sociale minimum. En daarmee zal de (vroegere) uitdrukking over "een typisch ziekenfondsbrilletje" wellicht gaan veranderen in "een typisch WWB-brilletje".

Ik hoop trouwens niet dat ik mensen (onbedoeld) ontmoedig om bijzondere bijstand voor dit soort medische voorzieningen aan te vragen. Als u denkt eventueel hiervoor in aanmerking te komen, omdat uw inkomen niet hoger is dan 120% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm, doe dan in elk geval een aanvraag, want niet geschoten is altijd mis.

P. Smolenaers, Vlodrop



POELIERSBEDRIJF

WOLTERS-WINKELS V.O.F.

Markt 20 - 6063 AD VLODROP
Tel. 0475-401340 - Fax 0475-403908

Herkenbosserweg 5 - 6063 NL VLODROP
Tel. 0475-533026 - Fax 0475-536215

FOTOGALERIJ (3)

Bij het Koningsschieten van schutterij St. Martinus op tweede pinksterdag 2010, wist ons lid Mevr. Mieke Pustjens-Smolenaers de vogel naar beneden te halen bij het **Dorps(konings)schieten**. Hierbij enkele foto's van onze charmante Dorpskoningin.



Mieke Pustjens bij het vaandelzwaaien op de Markt



Mieke Pustjens in de sacramentsprocessie als Dorpskoning(in)

Café - Zaal "Roerzicht"



Voor al uw bruiloften, feesten,
partijen en vergaderingen

Bie Riny en Frits van Helden

Grootestraat 36, 6063 AL Vlodrop
0475 - 401334

sinds 1888 in de familie

**VOOR
DRUKWERK
BENT U BIJ
ONS AAN
HET JUISTE
ADRES**

- geboortekaartjes
- huwelijkskaarten
- jubileumkaarten
- adreskaartjes
- brieven en facturen
- kettingformulieren
- enveloppen
- kerstkaarten voor bedrijven
- reclamedrukwerk
- etiketten
- posters
- promotiedrukwerk
- prijslijsten
- menukaarten
- brochures
- boeken etc.

Drukkerij Koenen

www.drukkerij-koenen.nl



**Schaapweg 22
6063 BA Vlodrop
Tel. 0475 - 406 406
Fax 0475 - 406 400
info@drukkerij-koenen.nl**